

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีปัญหาของเด็กวัยรุ่น (Risk Problem Behavior of Adolescent) จำแนกตามเพศ สภาพครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดู กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียน โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2545 จำนวน 152 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบประเมินพฤติกรรมของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว One-way และ t-test การทดสอบเป็นรายคู่แบบ q-stalistic ของนิวแมนคูลส์ (Newman-keuls)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เด็กวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีปัญหามีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมี ปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
2. เด็กวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีปัญหามีสถานภาพครอบครัวต่างกัน มีพฤติ กรรมเสี่ยงต่อการมีปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. เด็กวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีปัญหามีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีพฤติกรรม เสี่ยงต่อการมีปัญหาดังกล่าวแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

This purpose of this study was to determine the risk behavior of adolescent, which was categorized by sex, status of family, and child rearing. One hundred and fifty-two (152) students were selected from Satit Pibonbumpun school Burapha University faculty of education, Burapha University, in 2002. The study used The Strengths and Difficulties Questionnaire (SDQ) which developed from Ministry of Public Health. The data was analyzed by one way-ANOVA and t-test and q-statistic of Newman-keuls.

Results

The major finding indings of this study were as follows:

1. The risk behavior of adolescent between sex was found non-significantly difference.
2. The risk behavior of adolescent between the status of family was found non significantly difference.
3. The risk behavior of adolescent between child rearing was found non-significantly difference.